

NIEUMOWNY (4) *ai*

W pisowni łącznej (3), w rozłącznej (1).

e oraz o jasne.

sg m N nieumowny (2). ◇ A nieumowny (1). ◇ pl V subst nieumowné (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (trzy z niżej notowanych przykładów) s.v. umowy.

Nieprzystępny, nieludzki, nieprzejednany (4) :

*Szeregi: »okrutny i (a) nieumowny« (2): Ten Vrban dał pięci Kárdynałow vtopic [...] Był człowiek okrutny y nieumowny/ przeto mu ich wiele nie sprzyiało. *BielKron* 187, 451.*

*»pyszny a nieumowny« (1): MArtynus Papież s. Francyey pyłzny á nie vmowny *BielKron* 172v.*

*W przeni (1) : Słuchalż? czy moy głos nie może Dolećieć ná twoie łóże? Słuchayćie wy nocné ćięnié/ Y nieumowné kámięnié. *KochPieś* 24.*

Synonim: nieużyty.

Cf UMOWNY